

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **R. S.**

w związku z zażaleniem na postanowienia Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa - Śródmieście w Warszawie z dnia 5 czerwca 2023 r. o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 grudnia 2023 r.

wniosku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie

zawartego w postanowieniu z dnia 18 listopada 2023 r., sygn. akt II Kp 2475/23,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.,

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2023 r., sygn. akt III Kp 2475/22, Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, zażalenia R. S. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa-Śródmieście w Warszawie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyny z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. W uzasadnieniu tego postanowienia wskazano, że sprawa, w ramach której Sąd Rejonowy

dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie miałby dokonać czynności kontrolnych rozpoznania zażalenia na postanowienie wydane w postępowaniu przygotowawczym, dotyczy sędziów orzekających w tymże Sądzie. Skarżący R. S. złożył bowiem zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez sędziów orzekających w sprawach sygn. akt II Kp 3202/22 i II Kp 3205/22, zawisłych przed Sądem Rejonowym dla Warszawy- Śródmieścia w Warszawie. Procedowanie w takich okolicznościach, to jest rozpoznanie zażalenia przez sędziego z tego Sądu, w ocenie wnioskującego, mogłoby rodzić sugestię, że z uwagi na relacje koleżeńskie i służbowe z sędzią referentem tej sprawy nie zostanie ona rozpoznana w sposób całkowicie obiektywny. Jednocześnie, jak zwrócono uwagę w postanowieniu, wszyscy sędziowie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie orzekający w sprawach karnych pełnią jednocześnie swoje obowiązki orzecznicze w Sekcji Postępowania Przygotowawczego funkcjonującej w ramach II Wydziału Karnego tego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie zasługiwała na uwzględnienie.

W judykaturze prezentowane jest ugruntowane stanowisko, wedle którego rozwiązanie ustanowione w art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter. Jego wykładnia winna być dokonywana restryktywnie, a zbyt częste korzystanie z tej instytucji może wręcz podważać autorytet wymiaru sprawiedliwości. Innymi słowy przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. aktualizuje się dopiero wówczas, gdy nie ma innej podstawy procesowej dla realizacji dobra wymiaru sprawiedliwości.

Obiektywne przesłanki, których wymaga dla przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu dyspozycja art. 37 k.p.k., w analizowanej sprawie występują. Uzasadnia to szczególny układ podmiotowym jaki występuje w tym przypadku. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, rozpoznając zażalenie R. S. musiałby bowiem ocenić prawidłowość decyzji prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie sugerowanych przez autora zażalenia przestępstw popełnionych przez sędziów właśnie tego Sądu. Niezależnie od przekonania Sądu Najwyższego, że Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie zachowałby w toku

postępowania pełny obiektywizm, nie jest możliwe uniknięcie – po stronie opinii publicznej – wprowadzie niewątpliwie nieuprawnionych, lecz realnie ze wszech miar możliwych ocen co do braku bezstronności orzekającego sądu oraz kierowania się przy wydawaniu rozstrzygnięcia innymi, niż merytorycznymi i wynikającymi ze zgromadzonego w aktach materiału, powodami. W takim wypadku jest wysoce prawdopodobne, że pozostawienie sprawy w kognicji sądu miejscowo właściwego prowadziłoby do pojawienia się, ze szkodą dla dobra wymiaru sprawiedliwości, wątpliwości dotyczących zdolności tego sądu do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy. Tym bardziej, że z tonu pism autora zażalenia zgromadzonych w sprawie wyłania się daleko posunięta nieufność do organów wymiaru sprawiedliwości.

Dla uniknięcia wszelkich sugestii w tym względzie, w sytuacji, gdyby rozpoznawał ją sąd właściwy, przekazanie sprawy w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, jawi się w tym wypadku jako konieczność.

Uwzględniając przy tym względy logistyczne sprawę przekazano do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie znajdującego się na obszarze tego samego miasta co siedziba sądu właściwego miejscowo.

[K.K.]

[ms]